

## AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3368/2017. (XII. 22.) AB VÉGZÉSE

### alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

#### v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.II.22.108/2016/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

#### I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó 2017. március 23-án alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz, amit az Alkotmánybíróság főtítkárának felhívására 2017. június 29-én kiegészített.
- [2] Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszt terjesztett az Alkotmánybíróság elé, amelyben a Kúria Pfv.II.22.108/2016/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte.
- [3] A panasz alapjául szolgáló ügy tényállása szerint az indítványozó és korábbi férje házasságát a Mohácsi Városi Bíróság 4.P.20.544/2011/9. számú határozatával felbontotta, jóváhagyva a felek közös megegyezését, amelyben a kapcsolatukból 2008-ban született gyermek a szülői felügyeleti jogok közös gyakorlása mellett az indítványozó nevelésébe és gondozásába került.
- [4] A felek viszonya a válást követően tovább romlott, az indítványozó keresetet indított a közös szülői felügyeleti jog megszüntetése iránt.
- [5] Az első fokon eljáró Pesti Központi Kerületi Bíróság 19.P.100.432/2015/40. számú ítéletével a felek közös szülői felügyeleti jogát megszüntette és a szülői felügyeleti jogok gyakorlására az édesapát jogosította fel, továbbá rendelkezett a kapcsolattartás szabályairól és gyermektartásdíj fizetésére kötelezte az indítványozót.
- [6] Az indítványozó fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Törvényszék 54.Pf.631.875/2016/5. számú ítéletével az elsőfokú döntést helybenhagyta.
- [7] Az indítványozó felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Kúriához, amit a Kúria hivatalból elutasított. Végzése indoklásában rámutatott, hogy a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 271. § (3) bekezdés c) pontja alapján a jogerős ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.
- [8] A Pp. ezen pontja úgy rendelkezik, hogy a szülői felügyelet gyakorlásának rendezése, megváltoztatása, a gyermek harmadik személynél történő elhelyezése, elhelyezésének a megváltoztatása, továbbá a gyermekkel való kapcsolattartás szabályozása iránti ügyekben nincs helye felülvizsgálatnak, ha az elsőfokú bíróság ítéletét a másodfokú bíróság helybenhagyta.
- [9] Az indítványozó ezt követően fordult az Alkotmánybírósághoz. Alkotmányjogi panaszában kizárólag a Kúria Pfv.II.22.108/2016/2. számú végzését támadta. Indítványában arra hivatkozott, hogy egyrészt a bíróság a gyermekelhelyezés megváltoztatását szankcióként alkalmazta, megsértve ezzel az Alaptörvény VI. cikkét, XVI. cikk (1)–(2) bekezdéseit és a XXVIII. cikk (1) bekezdését; másrészt a Kúria azáltal, hogy a felülvizsgálati kérelem érdemi vizsgálatát elutasította, megsértette az indítványozó jogorvoslathoz való jogát.
- [10] 2. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) bekezdése értelmében elsőként az alkotmányjogi panasz befogadhatósága törvényi feltételeinek fennállását, a befogadás formai és tartalmi feltételeinek meglétét vizsgálta meg. Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz formai és tartalmi vizsgálatát az Abtv. 27. §-a, 29–31. §-ai és az 52. § (1) és (1b) bekezdése alapján végezte el.
- [11] Az indítványozó az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidőn belül nyújtotta be. Az indítványozó megjelölte az Alkotmánybíróság hatáskörére vonatkozó törvényi rendelkezést, az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit, az Alaptörvényben biztosított jogok sérelmének lényegét és a sérelmezett bírói döntést, és kifejezetten kérte annak megsemmisítését. Az indítványozó az alkotmányjogi panasz benyújtására vonatkozó jogosultságát igazolta.

- [12] Az Abtv. 27. §-ának a) és b) pontjai értelmében az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [13] Az Alkotmánybíróság a 3269/2016. (XII. 20.) AB végzésben akként foglalt állást, hogy „a Kúria mint felülvizsgálati bíróság [...] az indítványozó felülvizsgálati kérelmét – törvénybe foglalt kizáró ok fennállása alapján – hivatalból elutasító végzése nem minősül sem az ügy érdemében hozott döntésnek, sem pedig a bírósági eljárást befejező egyéb döntésnek. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló bírósági eljárást érdemben a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság [...] végzése zárta le. [...] Az indítványozó a jogerős végzés ellen törvényes határidőn belül alkotmányjogi panaszt nem terjesztett elő. Az, hogy az indítványozó az Alaptörvényben biztosított jog sérelme kapcsán – egyebek mellett – az eljárás egészét illető törvényességi kifogásokat is tett, a Kúria érdemi elbírálást nem tartalmazó végzésének alkotmányossági vizsgálatát nem alapozza meg” (Indokolás [17]).
- [14] Annak okán, hogy a Pp. 271. § (3) bekezdés c) pontja törvénybe foglalt kizáró okát képezi a Kúria felülvizsgálati eljárásának, a jelen ügyben az Abtv. 27. §-a értelmében a Kúria Pfv.II.22.108/2016/2. számú, a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 271. § (3) bekezdésének c) pontja alapján hivatalból elutasító végzése nem minősül az ügy érdemében hozott döntésnek vagy a bírósági eljárást befejező döntésnek.
- [15] A felülvizsgálati kérelmet egy törvénybe foglalt kizáró ok miatt hivatalból elutasító kúriai végzés tehát nem támadható meg az Abtv. 27. §-ára alapított alkotmányjogi panasszal.
- [16] Az Alkotmánybíróság jelen ügyben megállapította, hogy a Fővárosi Törvényszék 54.Pf.631.875/2016/5. számú ítélete minősül az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló, a bírósági eljárást érdemben lezáró, eljárást befejező döntésnek, amely ellen az indítványozó nem terjesztett elő alkotmányjogi panaszt {hasonlóan döntött az Alkotmánybíróság a 3051/2017. (III. 20.) AB végzésben, lásd Indokolás [17], illetve legutóbb a 3211/2017. (IX. 13.) AB végzésben, lásd Indokolás [9]}.
- [17] Az Alkotmánybíróság – a fenti megállapítás mellett – szükségesnek tartja leszögezni, hogy az indítványt vagy kérelmet jogszabályban foglalt kizáró ok alapján elutasító bírósági döntés érdemi alkotmánybírósági vizsgálatát az Abtv. 27. § szerinti eljárásban abban az esetben megalapozhatja az alkotmányjogi panasz, ha az indítványozó kifejezetten az elutasító döntés alapjául szolgáló kizáró oknak a bíróság általi – Alaptörvényben biztosított jogát sértő – értelmezését kifogásolja. Jelen esetben azonban az indítványozó nem ezt kifogásolta, indokolásában a Fővárosi Törvényszék ítéletét illető kritikáját fogalmazta meg.
- [18] Az Alkotmánybíróság mindezek alapján az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdései, valamint az Ügyrend 30. § (2) bekezdés h) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2017. december 12.

*Dr. Schanda Balázs s. k.,*  
tanácsvezető alkotmánybíró

*Dr. Pokol Béla s. k.,*  
alkotmánybíró

*Dr. Stumpf István s. k.,*  
alkotmánybíró

*Dr. Szívós Mária s. k.,*  
előadó alkotmánybíró

*Dr. Varga Zs. András s. k.,*  
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/762/2017.

• • •